

உரிமை வேட்கை

அல்லது

நாட்டுப் பாடல்

ஆக்கியோர் :

“ நவசக்தி ” ஆசிரியர்

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

பாலன் பதிப்புக் கழகம்

இராபர்ட்டேட்டை, சென்னை.

1931

உரிமை பதிவு
செய்யப்பட்டது.

விலை அணு 4.

சாது அச்சக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை,

சென்னை.

முன் னு ரை

பாட்டென்பது சொல்லடுக்கன்று; அணிச்செறிவன்று; யாப்புக்கட்டுமன்று. இயற்கையோடு இரண்டற இயைந்த மனதினின்றும் விரைந்தெழும் மகிழ்ச்சியின் பொங்கல் பாட்டாகும். இம்மகிழ்ச்சிப் பொங்கல் பெரிதுங் காலதேசவர்த்தமான நிலைமைகளின் அளவையில் எழுவது. இந்நாளில் இயற்கையோடியுயைந்த வாழ்விற்கு இடனுண்டோ?

பொதுவாக உலகிலேயே இப்பொழுது இயற்கைப்பாவலர் தொகை அருகிவருதல் கண்கூடு. இதற்குக் காரணங்கள் பலபடக் கூறலாம். விரிவு ஈண்டைக்கு வேண்டுவதில்லை. சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கன இரண்டு. ஒன்று அரசியற் போராட்டம்; மற்றொன்று இயந்திர இயக்கம். இவை ஆக்கம் பெற்றில்லாப் பழைய காலத்திலேயே உலகில் இயற்கைப் பாவலர் தொகை பெருகியிருந்தது.

இடைநாளில் இயற்கை மணமும் யாப்புக்கட்டும் விராவிச் செறியப் பாக்கள் யாக்கப்பட்டன. நாளடைவில் முன்னையது சென்று தேய்ந்த இறுகலாயிற்று.

இயற்கைப் பாவலர் தொகை அருக அருக, அழுக்காறு, அவா, எரி, பகை, போர், கொலை, கொள்ளை முதலிய பேய்களுக்கு உலகம் இரையாதல் இயல்பு. இப்பேய்களுக்குத் தற்போதைய உலகம் இரையாகி வருதலை எவ்வெழுத்தால் எழுதிக் காட்டுவது?

பொல்லாத கொலை இயக்கங்களும், கொள்ளை இயக்கங்களும் தோன்றி, மக்களை மாக்களாக்கி, உலகை எரிக்கின்றன. இவ்வெரியில் நெய்ப்பெய்து, அழலைப் பெருக்கிப் பரப்புவது பத்திரிகை யுலகின் 'தொண்டா'கிவிட்டது. இவ்வெரி யுலகில் இயற்கைப் பாட்டு எங்ஙனம் எழும்? இக்கால உலகில் வாழும் 'பேறு' எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது!

உரைநடை எழுதுவது எனது தொழில். (உரையிலும் பா அமைதல் உண்டு. உரைச்செய்யுள் பாச்செய்யுள் என்னும் வழக்கை நோக்குக.) பாக்கள் எழுதல் வேண்டுமென்று யான் எண்ணி முயல்வ

தில்லை. பழைய இயற்கைப் புலவர்களின் பாடல்களைப் பாடி இன் புறுவதில் எனக்கு வேட்கை யதிகம்.

பாடல் எழுத யானே வலிந்து எண்ணி முயலா தொழியினும், அதற்குரிய அவசியமும் நெருக்கும்மட்டும் நேராமலிருப்பதில்லை. ஆனால் அவ்வவசியமும் நெருக்கும் பலப்பல சமயங்களில் நேர்வதில்லை. மிகச் சில சமயங்களிலேயே அவை நேர்வதுண்டு.

சில புலவர்கள் தங்கள் நூல்களுக்குச் சாற்றுக்கவிகள் விழைந்த போதும், கெழுதகை நண்பர் சிலர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தபோதும் பாடல் எழுதும் அவசியமும் நெருக்கும் நேர்ந்திருக்கின்றன. மன அமைதி குலையும்போதும் பாட்டெழுத அமர்வது எனது வழக்கம்.

மன அமைதி எனக்கு எளிதில் குலைவதில்லை. பலதிற ஆவேசங்களிடைச் சிக்குறவும், மகாநாடுகளில்—பெரிதும் யான் தலைமை வகித்த மகாநாடுகளில்—கருத்து வேற்றுமை காரணமாகச் சில தோழர்கள் எழுப்பிய புயல்களிடையே அகப்படவும், சில சமயங்களில் மகாநாடுகள் இருண்ட காடுகளாகிக் கிளப்பிய புலிகளின் பாய்ச்சல், யானைகளின் வீறு, சிங்கங்களின் கர்ச்சனை முதலிய இடி முழக்கங்களில் மூழ்கவும், தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தங்களில் நிகழ்ந்த பெரும் பெருங் குழப்பங்களில் ஈடுபடவும் வாய்ப்புகள் நேர்ந்தபோதும் என் மன அமைதி குலைந்ததில்லை. இவ்வேளைகளில் அமைதியாகவே என் கடன்களை யாற்றிக்கொண்டிருப்பேன்.

கொந்தளிப்பு நுழையாதவாறு ஒல்லும்வகை மனதைக் காப்பது எனது இயல்பு. ஆறெலும் அசையா அமைதி, இடையறாது நிலவும் முழு நெஞ்சம் இன்னும் பெற்றேனில்லை. எளியேன் என் செய்வேன்! யான் தாங்கியுள்ளது மனிதப் பிறவி! அப்பிறவி குறைபாடுடையது; வழக்குதற்குரியது. பிறவிக் குறைபாடு ஒவ்வொரு போது சிறிதாதல் அமைதியைக் குலைத்து வழக்கி வீழ்ச்செய்கிறது.

குலைந்த அமைதியை மீண்டும் பெறவேண்டிக் காடு மலை கடற்கரைகட்குச் செல்வேன்; சென்று இயற்கைக் கோலங்களை ஊன்றி நோக்குவேன்; இயற்கைக் காவியங்களைப் படிப்பேன். அமைதிகூடிவிடும். அங்கேயும் அவைகளிலும் அமைதிகூடாத வேளையில், மனதை ஒருமைப்படுத்துதற்குப் பாடல் எழுதப்புகுவேன். அப்பொழுது என்

மனம் பாட்டில் படிந்து அமைதியுறும். இதனால் யான் பாக்கன் யாக் கப்புருதல் மிகச் சில சமயங்களில் என்பது புலனாகும்.

அவ்வாறு அடியேனால் யாக்கப்பெற்ற பாக்களுள் சில இந்நூற் கண் திரட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டொன்று வேறு சமயங் களில் பாடப்பட்டன. பாக்களின் பெரும்பான்மைப் போக்கை யொட்டி “உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாட்டு” என்னுந் தலைப்பு இந்நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

இப்பாக்கள் ஒரே காலத்தில் யாக்கப்பட்டன அல்ல; வெவ்வேறு காலங்களில் யாக்கப்பட்டன. இவைகளிற் சில அவ்வப்போது என் னுடைய பத்திரிகையிலும், நூல்களிலும் வெளியாயிருக்கின்றன. (பாரதநாட்டுப் பாக்களில் ஐந்தாம் ஏழாம் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப் பட்டன).

இந்நூற்கண் போந்துள்ள பாக்கள், உரிமையில் வேட்கை, நாட் டிப்பற்று, மொழிப்பற்று, உலக சகோதர நேயம், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாமை, ஒப்புரவு, பயன் கருதாப்பணி, இயற்கையில் வேட் கை, சமரச சன்மார்க்க நாட்டம் முதலியவற்றில் தமிழ்மக்களுக்கு ஊக்க மூட்டுமென்று நம்புகிறேன்.

குற்றங்குறைகளைத் தமிழ்ச் செல்வர்கள் பொறுத்தருள்வார் களாக.

சென்னை,
இராயப்பேட்டை. }
12-9-1931

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்.

உரிமை வேட்கை

அல்லது

நாட்டுப் பாடல்

வாழ்த்து

சுதந்திரத்தேய்வம்

சாதிநிற மொழிநாடு சமயவெறிச்
சண்டையெலாந் தாண்டித் தாண்டி
நீதியிலே விளங்குகின்ற நின்மலமாய்
நித்தியமாய் நிறையாய் அந்தம்
ஆதிநடு வில்லாத அகண்டிதமாய்
ஆனந்த அறிவாய் நின்ற
போதலொடு வரவற்ற பூரணமே
சுதந்திரமே போற்றி போற்றி.

க

க. சமயவெறி - சமயவெறி என்னுஞ் சன்மார்க்கத்தைக் கெடுத்து
மக்களை விலங்காக்குவது.

சுதந்திர வாழ்த்து

விண்கதிர் நிலவே போலும் விழிமணி யொளியே போலும்
பண்ணிசை காதல் போலும் பயில்மனத் தெண்ணம்போலும்
தண்ணதி மேகவோட்டம் தமிழ்மொழி பாட்டே போலும்
உண்ணிலையுயிரி னுக்கிங் கொளிர்சுதந் திரமே வாழி. உ

சுதந்திரச் சிறப்பு

மீன்கடலே யெழுந்தாலும் விண்கடரே விழுந்தாலும்
மான்மலைகள் சாய்ந்தாலும் மண்கம்ப மாளாலும்
ஊன்கொந்திக் கண்டதுண்டம் ஒன்னலர்கள் செய்தாலும்
வான்மருவ நேர்ந்தாலும் மறப்பதன்று சுதந்திரமே. ன

உ. கதிர் - ஞாயிற்றின் கதிர். நிலவு - திங்கள் நிலவு. பண்ணிசை (போலும்) காதல்போலும். தண்ணதி (போலும்) மேகவோட்டம் (போலும்) தமிழ் மொழி பாட்டேபோலும். இப்பாட்டிற் போந்துள்ள உவமப்பொருள்கள் யாவும் சுதந்திரத்துக்கு அறிகுறிகளாகக் கொள்ளப்பட்டவை.

ன. மால் மலைகள் - பெரிய மலைகள். மண்கம்பம் - பூகம்பம். ஒன்னலர்கள் - பகைவர்கள். வான்மருவ - விண்ணை; இறக்க.

பாரத நாடு

மலைகளிலே உயர்மலையை மகிழ்ந்தணியு நாடு
 மாநதியுள் வானதீயே மல்குகிரு நாடு
 உலகில்விளை பொருளெல்லாம் உதிக்கின்ற நாடு
 ஒண்டொழிலும் வாணிபமும் ஒங்கியசீர் நாடு
 கலைகளொடு மறைமுடிபைக் கண்டதவ நாடு
 கடவுளருட் கோயில்களே காட்சியளி நாடு
 பலசமய உண்மையெலாம் பரந்தொளிரு நாடு
 பழமைமிகு புகழ்பெருகு பாரதநன் னாடே.

உண்மையரிச் சந்திரனை உவந்தளித்த நாடு
 உயர்ஜனகன் ராமபிரான் உலவியபொன் னாடு
 கண்ணன்விளை யாடடெல்லாங் கண்டுகளி நாடு
 கன்னனாடு பஞ்சவர்கள் காத்ததனி நாடு
 தண்மைநிறை புத்தரவர் தருமம்வளர் நாடு
 தகைமையுறு வள்ளுவர்தர் தமிழ்பிறந்த நாடு
 பண்ணமருங் கரிகாலன் பரித்தபுகழ் நாடு
 பகைவர்களுந் தொழுதேத்தும் பாரதநன் னாடே.உ

க. மலைகளிலே உயர்மலை - இமயமலை; மாநதியுள் வான்நதி - கங்கை. மறைமுடி - உபநிடதம்; வேதாந்தம்.

உ. கன்னன் - கர்ணன். பஞ்சவர்கள் :- பஞ்சபாண்டவர்கள். பரித்த - காத்த, தாங்கிய.

வான்மீகி வியாசமுனி வளர்ந்திருந்த நாடு
 வாகடதன் வந்திரியும் வசிட்டமுனி நாடு
 “நான்” மறந்த சுகர்முதலோர் ஞானமொளிர் நாடு
 நாயன்மார் ஆழ்வார்கள் நண்ணியதண் னாடு
 மேன்மையுறு பட்டினத்தார் மேவுமணி நாடு
 வேதாந்த ராமகிருஷ்ணர் விளங்கியசெந் நாடு
 பான்மைபெறு கம்பர்முதல் பாவலர்கள் நாடு
 பத்தரோடு ஞானிகள்வாழ் பாரதநன் னாடே.

சந்த்ரவதி சாவித்ரி ஜானகியின் நாடு
 தமயந்தி திரௌபதியுஞ் சார்ந்திருந்த நாடு
 இந்திரர்சொல் கண்ணகியின் எழில்நிறைகொள் நாடு
 எங்களவ்வை யின்மொழியே எங்குமொளிர் நாடு
 அந்தமிகு காரைக்கால் அம்மைசிவ நாடு
 ஆண்டாளும் மங்கையர்தம் அரசிவந்த நாடு
 பந்தமிலா விக்கொரியா பரிந்தாண்ட நாடு
 பாவையர்தம் வடிவான பாரதநன் னாடே.

சித்துணரப் பிளவட்ஸ்கி சிந்தைகொண்ட நாடு
 திரண்டகலை அன்னிபெஸண்ட் சித்தம்வைத்த நாடு
 பத்தமிகு ராமாபாய் பணிவளரு நாடு
 பான்மையலி சோதரர்தாய் பண்புநிறை நாடு

௩. வாகடம் - வைத்தியம்.

ச. அந்தம் - அழகு ; தெய்வத் திருவருட் பொலிவு.

௩. ராமாபாய் - பண்டிதை ராமாபாய் ; இவ்வம்மையார் கிறிஸ்துவின் திருவருளால் பலதிறப் பணிகள் செய்தவர். அலிசோதரர் தாய் - அலிசகோதரர்கள் என்று வழங்கப்படும் ஷாக்குத் அலி மகம்மத் அலி இவர்களின் அன்ணையார்; இவ்வம்மையார், 1921-1922-ம் ஆண்டுகளில் வீறிட்டெழுந் தியங்கிய ஒத்துழையாமையில், தமது முதுமையைச் சிறிதுங் கருதாது, அதிதீவிர நெறி நின்று, அறப்போர் புரிந்த வீரத்தாயார்.

கத்தனடிக்க காந்திகமழ் கஸ்தூரி நாடு
 கவின்மதர்த்த சரளதேவி கனகமயில் நாடு
 சித்திரக்கண் சரோஜினி செல்வக்குயில் நாடு
 சிற்பமய மாயமைந்த சிர்பரத நாடே.

தந்தையெனுந் தாதாபாய் தவழ்ந்துறைந்த நாடு
 தத்தரொடு கோகுலர்தஞ் சரிதநிகழ் நாடு
 நந்தலில்சு ரேந்திரநாத் நாவலர்வாழ் நாடு
 நாயகனாந் திலகமுனி நலஞ்சிறக்கு நாடு
 இந்துவெனக் காந்தியொளி எழுகின்ற நாடு
 இனியஅர விந்தமலர் இன்பமிகு நாடு
 பந்துவையும் நீத்தலஜ பதிபிறந்த நாடு
 பற்றறுத்தோர் பதந்தாங்கும் பாரதநன் னாடே. சு

பிரமசபை ராஜாராம் மோஹனராய் நாடு
 பிரமசரி தயானந்தர் பிறந்ததவ நாடு
 பரவுஷிவே கானந்தப் பரிதியெழு நாடு
 பரணியற்கைக் கவிதாகூர் பான்மதியூர் நாடு

௫. கத்தன் - கர்த்தன். கஸ்தூரி - கஸ்தூரிபாய்; இவர். காந்தி யடிகள் மனைவியார். கவின் மதர்த்த - அழகு செழித்த. சரளதேவி - சாரளாதேவி சவுத்ராணி. கனகமயில் - பொன்மயில். சித்திரக்கண் - பாட்டோவியத்திற் கண்ணுடைய; இயற்கைச் சித்திரக் கண்ணமைப் பும் சரோஜினி தேவியார்க்கு உண்டு.

சு. தத்தர் - இராமேச சந்திர தத்தர். கோகுலர் - கோபால கிருஷ்ண கோகலே.

எ. பிரமசபை - பிரமசமாமம். பரிதி - சூரியன். பான்மியற்கை- பானுக்கும் இயற்கைக்குமுள்ள தொடர்பு உயிர் உடல் போன்ற தென்க; பரீன உயிராகவும் இயற்கையை உடலாகவுங் கொள்க; இயற்கைவழி இறைவனைக் காண்டலே அறிவுடைமை; ரவீந்திரநாத் தாகூர் பாடல்கள் இயற்கைவழி இறைவனைப் புலப்படுத்துவனவா யமைந்திருக்கின்றன. பான்மதி - பால்மதி. மதி - சந்திரன்.

விரவுமுயிர் மரங்கண்ட வித்தகப்போஸ் நாடு
 விரிந்தமன சந்திரரே விஞ்ஞான நாடு
 வாகணித ராமாநுஜ வாழ்வுபெற்ற நாடு
 வண்மைகல்வி ஒப்புரவு வளர்பரத நாடே.

ஞானமொடு கல்விநலம் நல்குதிரு நாடு
 நாதாந்த மோனநிலை நாட்டமிகு நாடு
 தானமதை உடலாகத் தாங்குகின்ற நாடு
 தான்வருந்திப் பிறர்க்குதவுந் தயைபிறந்த நாடு
 வானவருந் தொழுதேத்தும் வளம்பெருகு நாடு
 வாழ்விழந்தே இதுகாலை வாடுகின்ற நாடு
 ஊனமிலா உரிமைபெற ஊக்கமிகு நாடு
 உத்தமரை அளிக்கின்ற ஒருபரத நாடே.

எ. போஸ் - ஜெகதீச சந்திரபோஸ்; இவர் தாவரத்தில் உயிர்
 ருண்மை கண்டவர். சந்திரரே - பிரபுலசந்திரரே; இவர் ஒரு பெரும்
 விஞ்ஞான கலைஞர். ராமாநுஜர்-கும்பகோணம் இராமாநுஜாச்சாரியார்;
 இவர் கணிதஞானத்தில் வரம் பெற்றவர்.

தாயின் காட்சி

போரூன் மலையீது பொருந்தமைதி நாடிப்

புல்செறிந்த பாறையிடம் புங்கமரத் தடியில்,
பாருரும் பார்வையெலாம் பையமறைந் தோடப்
பாரதத்தாய் நினைவிலுறப் பரிந்தயரும் போதில்,
காருரும் பொழிலசைவில் கண்பிடுங்கும் மின்போல்
கனகவொளி மண்டபமே காந்தமென ஈர்க்கச்
சீரூரும் உள் துழைந்தேன் ; திகழ்ந்ததொரு சபையே
'செப்பரிய உலகசபை ; சிறப்புடைய ' தென்றார். க

அரியிருக்கையேறிமுடி அணிந்துயர்கோல் தாங்கி,
ஆண்மையொடு வீற்றிருக்கும் அரசுகளைக் கண்டேன் ;
தெரியவென்னை ஈன்றவள்தன் திருக்கொலுவைத் தேடிச்
சிறுகன்றே யெனவங்குத் திரிந்தலைந்தேன் திகைத்தே,
கரியநிறத் தென்மீது கண்செலுத்தி னூர்கள் ;
காய்வர்களோ வெனுங்கவலைக் கருத்தொருபால் வாட்ட,
அரிவையர்கள் முகநோக்கி யார்யாரென் றுணர ;
அருகணைந்தேன் தெரிந்தவரும் அருளிணரிவ் வாறே. உ

நானாநாற் பத்தாண்டில் நலமுற்ற ஜப்பான்
நாயகநான் ; பெருநதிகள் நானிலத்தில் பூண்டே
ஆனாத வளமுடைநான் அமெரிக்கா செல்வி ;
அடுக்கடுக்காய்க் கலைவினைகள் ஆக்குஷோர்மன் யானே ;

க. போரூன் மலை - திருப்போரூர் முருகன்மலை. பார் ஊரும்
பார்வை - உலகப் புறப்பொருள் தோற்றம். பைய - மெல்ல. கார்
ஊரும் - மேகம் தவழும். கனகம் - பொன்.

உ. அரியிருக்கை - சிம்மாசனம். என்னை ஈன்றவள் தன் -
என்னைப் பெற்ற பாரதத்தாயின். காய்வர்களோ - கோயித்துச் சீறி
வீழுவார்களோ. அரிவையர்கள் - அரிவைப் பருவப்பெண்கள்.

ஊ. பெருநதிகள் - மெஸோரி, மெஸஸ்பி நதிகள். ஆனாத -
நீங்காத ; கெடாத.

காளுகிங் கனிமொழியும் ஒவியமுங் காதல் [யே
 கவின் பிரான்ஸு திருமகள்யான் ; காண்கவென முறை
 தேனறும் மலர்வாயால் தெரிவித்தார் தம்மைச் ;
 சிரித்தொருத்தி முடிவினிலே செப்பியதைக் கேண்மோ.

“ என்னருமை இந்நியனே என்னையறி யாயோ ?
 என்னாட்சி கதிர்மறைதல் எப்பொழுது மில்லை ;
 என்னிலத்தின் என்கடலின் என்வெளியின் பரவல்
 எவர்க்குண்டே இவ்வுலகில் எங்குமென தானை ;
 உன்னலத்தின் பொருட்டாக உன்னையுமே யாளும்
 ஓராசி ” என்னலுமே ; உயர்சபையில் அன்னை
 இன்மை, குடல் முறுக்கியவண் என்கீக்கக் குமுறி
 இடியிடிப்ப மழைபொழிய ஈரம்பொழிலில் நின்றே.

வேறு

பொழிவிடையும் ஒளிர்கதிரே ! பூவிற் றென்மைப்
 புகழ்பரதத் தாயெங்கே ? பொங்கி நின்ற
 நிழலருளும் மரஞ்செடிகாள் ! நிமல ஞான
 நிறைவீரக் கொடியெங்கே ? நீண்டு வானில்

௩. தேனறும் - தேன்நாறும்.

௪. “ என்னாட்சி கதிர்மறைதல் இல்லை ” - இது பிரிட்டிஷ்
 ஏகாதிபத்தியத்தில் சூரியன் மறைவதில்லை என்பதைக் குறிப்பது
 (The Sun never sets in the British Empire). கதிர்-சூரியன்.
 “ என்னிலத்தின்..... ” நிலப்பரப்பிலும், நீர்ப்பரப்பிலும், ஆகா
 யப்பரப்பிலும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு ஒப்பாகவோ அதிக
 மாகவோ பிற்தொன்றில்லை யென்று இறுமாந்து கூறியவாறு. அன்னை
 இன்மை - பாரதத்தாய் அச்சபையில் இல்லாமை. அவண் - அவ்விடத்
 திருந்த. குமுறி - உள்ளங்குமுறி. மழை - கண்மழை. ஈரம்பொழில் -
 சூளிர்ச்சி பொருந்திய சோலை.

௫. பூவில் - பூமியில். தொன்மை - பழமை. நிறை - ஒழுக்கம்.
 கொடி - (கொடிபோன்ற பாரதத்தாய்).

எழுகுடுமி மலைக்குலங்காள் ! இனிய வெண்மை
 இமயமுடி அணங்கெங்கே ? எங்கே ? அன்பில்
 அழகுநில வந்தருவி அலைகாள் ! கங்கை
 ஆறணிந்து கடலுடுத்த அம்மை யெங்கே ?

௫

ஆடுகின்ற மயிற்சூழக்காள் ! ஆடல் நுட்ப
 அருங்கலையை முதலீன்ற அன்னை யெங்கே ?
 பாடுகின்ற புள்ளினங்காள் ! பண்ணின் பண்பைப்
 பாரினுக்குப் பரிந்தளித்த பாவை யெங்கே ?
 ஓடுகின்ற புயற்றிரள்காள் ! உரிமை நீர்மை
 உலகசகோ தாமென்ற ஒருத்தி யெங்கே ?
 தேடுகின்றேன் தேவியெங்கே ? தேவி யெங்கே ?
 திரிகாற்றே நீயாதல் செப்பாய் கொல்லோ ?

கூ

௫. குடுமி - கோடு ; உச்சி. அணங்கு - பெண் (பாரதத்தாய்).
 அன்பில் - அன்புபோல். உந்து - செல்லும் ; தள்ளும். அம்மை
 (பாரதத்தாய்).

கூ. குழு - கூட்டம். “ஆடல்.....அன்னை” - நடன நுட்ப
 பங்களின் அரிய கலைகளை முதல்முதல் உலகிற்கு அளித்த பாரதத்
 தாய். புள் - பறவை. “பண்ணின்.....பாவை”-இசை இயலை உல
 கிற்கு (முதல் முதல்) அன்புடன் தந்த பாரதத்தாய். புயல் திரள்காள்!-
 மேகக்கூட்டங்களே ! மேகக்கூட்டங்களின் ஓட்டம் உரிமைக்கு அறி
 குறியென்க. “உரிமை.....ஒருத்தி” - சுதந்திரத்தின் இயல் உலகி
 லுள்ள எல்லா உயிர்களையும் உடன்பிறப்பாகக்கொண்டு அன்பு பாராட்
 டல் (Universal Brotherhood) என்று அறிவுறுத்திய ஒப்பற்ற
 பாரதத்தாய். (ஒரு நாட்டார் ஒரு நாட்டாரைப் பற்றியாளுதல் உரி
 மைக்கு அதாவது உலக சகோதர நேயத்துக்கு ஊறு செய்வதாகும்
 என்பது. பாரதநாடு அறிவுறுத்தும் உரிமைத் தருமம் உலக சகோதர
 நேயமென்று குறித்தவாரும்.)

வடமொழியுந் தென்மொழியும் மலர்வா யெங்கே ?
 வகைவகையாய்ச் சித்திரங்கள் வரைகை யெங்கே ?
 திடமளிக்குங் கருணைபொழி செங்கண் ணெங்கே ?
 சேர்ந்தவர்க்கு விருந்தளிக்குந் சிந்தை யெங்கே ?
 சுடரொளிபொன் நவமணியுந் துன்ப நீக்குஞ்
 சுவைமணியுந் துலங்குமுடற் சுரங்க மெங்கே ?
 இடமகன்ற இந்நிலத்தில் என் தா யெங்கே ?
 எங்கேயென் தாயெங்கே எங்கே எங்கே ?

வேறு

எங்கேயென் றொருமனத்தால் ஏக்குற்ற வேளை
 எழுந்ததொலி விழுந்தகுர விடத்திருந்தே “மைந்தா ?”
 இங்கேயென் பழங்கதைகள் இயம்புவதா லென்னே ?
 என்னிலையோ நிர்வாணம் ; எச்சபையார் ஏற்பார் ?
 பொங்கார முடிசெங்கோல் பூண்பதென்றோ போச்சு ;
 பொலிவுடலும் பொன்னுடையும் புரியுணவும் போச்சு ;
 கங்காளி ; துச்சிலுளேன் ; கம்பலையே ஆச்சு ;
 கடும்பசினோய் முடுக்குகின்ற கர்மமென தாச்சு. அ

வடிவினிலே பெரியள்யான் ; வயதினிலே பெரியள் ;
 வளத்தினிலும் வண்மையிலும் மக்களிலும் பெரியள் ;
 கடியரணில் மலையரணில் கடலரணில் பெரியள் ;
 காவினிலே தலைவந்த காரணந்தா னென்னே ?

எ. வரை - எழுதும். சுவைமணி - நெல் கம்பு கேழ்வரகு முதலியன. பாரதபூமியினின்றும் பொன்னும் நவமணியும் பிறமணிகளும் சுரத்தலால், பாரதத்தாயின் உடலைச் சுரங்கமென்றது காண்க.

அ. ஒருமனம் - ஒருமைமனம். ஏக்கு - ஏக்கம். புரி - விரும்பும். கங்காளி - தசைவற்றிய எலும்புடல் உடையவள். துச்சில் - ஒதுக்கிடம். கம்பலை - நடுக்கம்.

கூ. வண்மை - வரையாது வழங்கும் குணம். கடி அரண் - பகைவர்களைக் காய்ந்து தேசத்தைக் காக்கும் கோட்டை முதலியன. தலை - விலங்கு ; கட்டு.

படியினிலே இல்லாத பாழான சாதி

பகுப்புடனே, தீண்டாமை, பாவையர் தம் அடிமை
கொடியஇவை குடிக்கொண்டு கொடிக்கொடியாய்ப் படர்ந்தே
கொல்லவுடன் பிறப்பன்பைக் குலைந்ததென்றன் வாழ்வே.

அன்புநெறி இறைநெறியை, ஆணவத்தால் மக்கள்
அளப்பரிய பகைநெறிக ளாக்கியிழி வுற்றார்;
மன்பதையில் பசையிழந்த வற்றல்மர மாளார்;
மற்றவர்கள் நடையுடையில் மதுமலர்வண் டாளார்;
என்பழைய சமரசமாம் இன்னமிழ்த முண்ணல்
எந்நாளோ! இடைநழைந்த இகல்சாதிப் பூச்சி,
இன்புதரு குருதிசுடித் தீரல்நலம் போக்க,
என்புருவாய்க் கிடக்கின்றேன்; எச்சபைக்குச் செல்வேன்;

பெண்ணடிமை தீண்டாமை பிறப்புவழிச் சாதி

பேப்பிடியா நாளினிலே பெற்றிருந்தேன் மேன்மை;
மண்ணினிலே இம்மூன்று மாயைசனி பற்ற
வாதிட்டு மடிகின்றார் வசுப்புணர்வால் மைந்தர்;
கண்ணினிலே கண்டுதுயர் கடலினிலே மூழ்கிக்
கடவுளையே நினைந்துருகிக் கவல்கின்றேன்; மற்றப்
பண்மொழியார் சபையிலுளார்; பாவிபடும் பாடோ
படமுடியாப் பாடன்றோ பார்க்கமுடி யாதே. கக

க. படியினிலே - உலகிலே. பாவையர் தம் அடிமை - பெண்
ணடிமை. உடன்பிறப்பு அன்பை கொல்ல - சகோதர நேயத்தை
அழிக்க. குலைந்தது - சிதைந்தது.

க0. மன்பதையில் - மக்கட் பார்ப்பில்; உலகில். குருதி - இரத்
தம். ஈரல் - இராஜ உறுப்புக்களில் ஒன்று; இது நன்றாயிருத்தல்
வேண்டும்; இதன்கண் சவலையோ குலைவோ உறுதல் ஆகாது; உறின்
உடல்நலங் கெடும்.

கக. மைந்தர் - என் பிள்ளைகள் (பாரத புதல்வர்கள்). கவல்
கிறேன் - ஆக்கிக்கிறேன்; வருந்துகிறேன். மற்றப் பண்மொழியார் -
மற்றப் பெண்ணரசிகள் (மற்ற நாடுகள்).

என்னாட்சி பரிணமிக்க எழுங்கிளர்ச்சி பலவே
 ஏராரசு தேசியத்தில் இருப்பதென்றன் ஆட்சி ;
 தன்னாட்சி அந்நியத்தைத் தாங்குவதி வில்லை ;
 தயையின்றி அந்நியரைத் தாக்கவிலு மில்லை ;
 மன்னாட்சி அறநெறியில் மலர்ந்திடவே வேண்டும் ;
 மாகலைகள் வாழ்விடையே வளர்ந்திடவும் வேண்டும் ;
 நன்னாட்டத் தொழிலரசு நலம்பெறவே வேண்டும் ;
 நான்சபையில் வீற்றிருக்கும் நாளந்த நாளே. கஉ

வேறு

இம்மொழிகள் செவிநுழைய எழுந்தேன் ; அன்னை
 எழிற்சபையி லெழுந்தருள இனிது வேண்டும் ;
 செம்மைவினை யாற்றுதற்குச் சேர வாரும் ;
 தீண்டாமை பெண்ணடிமை சிறுமைச் சாதி
 வெம்மைதரு நோய்களைய விரைந்து வாரும் ;
 விழுமியசு தேசியத்தை விதைக்க வாரும் ;
 அம்மைசம தர்மவர சாட்சி நாடி
 அன்பார்ந்த சோதாரே ! அணைவீ ரின்னே. கஉ

கஉ. என்னாட்சி - எனக்குரிய ஆட்சி அதாவது சுய ஆட்சி. தன்
 னாட்சி - சுய ஆட்சி. சுய ஆட்சிக்குச் சுதேசியம் இன்றியமையாததாக
 வின் “ அந்நியத்தில் தாங்குவதில்லை ” என்றது. அயல்நாட்டு மக்க
 ளுந் கடவுள் படைப்புக்கு உட்பட்ட சகோதரர்களாதலினாலும், அவர்
 களைத் தாக்குவது உரிமைக்குரிய அன்புநெறி யாகாதாகலானும் “ அந்நி
 யரைத் தாக்கவிலும் இல்லை ” என்றபடி (அஹிம்சா தர்மத்தைக்
 கடைப்பிடித்துச் சுதேசியத்தைமட்டும் ஒம்பல் வேண்டுமென்பது).
 மன்னாட்சி - நிலப்பேரூன சுயஆட்சி.

கஉ. எழில் - அழகு. விழுமிய - சிறந்த ; மேலான.

த மி ழ் ந ா டு

வேங்கடமே தென்குமரி வேலையெல்லை நாடு
 மென்மைகன்னி இனிமைகனி மேன்மைமொழி நாடு
 தேங்கமழும் பொதுகைமலை தென்றலுமிழ் நாடு
 திருமலைகள் தொடர்மலைகள் தெய்வமலை நாடு
 பாங்குபெறு பாவிபெண்ணை பாவைபொன்னி நாடு
 பாவளர்ந்த வைகையொடு பழம்பொருரை நாடு
 தேங்குசுனை பளிங்கருவி தெளிசாரல் நாடு
 சிற்றோடை கால்பரந்த செய்யதமிழ் நாடே. க.

பொங்குபசுங் காடணிந்து பொழிலுடுத்த நாடு
 பூங்கொடிபின் செடிவனங்கள் பூண்டுபொலி நாடு
 தெங்குபனை கன்னலொடு கமுகுசெறி நாடு
 செவ்வாழை மாபலவின் தேன்சொரியு நாடு
 தங்கமெனு மூலிகைகள் தாங்கிநிற்கு நாடு
 தாயனைய கீரைவகை தாதுவளர் நாடு
 செங்கதிர்நெல் வரகுதினைச் செல்வம்வினை நாடு
 சீர்பருத்தி நார்மரங்கள் சிறந்ததமிழ் நாடே. உ.

மடைகளிலே வாளைபாய மான்மருளு நாடு
 மழைமுழங்க மயிலாட வண்டிசைக்கு நாடு
 புடைகூவுங் குயில்கீதம் புசித்தினிக்கு நாடு
 பூவைபுகல் கிளிமழலை பொருந்தமிழ்த நாடு

க. வேலை - கடல், தேங்கமழும் - தேன்கமழும், பாவி - பாலாறு, பொன்னி - காவிரி, பொருரை - தாம்பிரபாணி.

உ. பின் - பின்னும், கன்னல் - கரும்பு, கமுகு - பாக்குமரம்.

ங. பூவை - நாகணவாய்ப் பறவை, பொருந்து அமிழ்த நாடு.

படைமூங்கில் வெள்வளைகள் பாண்மிழற்று நாடு
 பரவையலை ஓயாது பாடுகின்ற நாடு
 நடைவழியே சூங்கேறி மரமேறு நாடு
 நாடுகருமை சேற்றில்மகிழ் நாடுந்தமிழ் நாடே. ௩.

மயிலிறகு தந்தமொடு மான்மதமீன் நாடு
 மான்கோடு தேன்கூடு மல்குதிரு நாடு
 தயிலமரந் தேக்ககிலஞ் சந்தனஞ்சேர் நாடு
 தண்மலர்கள் காய்கணிகள் சந்தைமிடை நாடு
 வயலுழவு செய்தொழில்கள் வற்றாத நாடு
 மயிர்பருத்திப் பாலாவி வண்ணவுடை நாடு
 வெயில்மணியும் நிலவுமுத்தும் மிளிர்ந்துமலி நாடு
 விழைபவளம் வெள்ளுப்பு விளங்குதமிழ் நாடே. ௪

பாரளிக்ருஞ் சித்தர்கணப் பழம்பெரிய நாடு
 பண்புறுகோல் சேரசோழ பாண்டியர்கள் நாடு
 வேரிமயக் கல்கொணர்ந்த விறலுடைய நாடு
 வென்றிமயம் புலிபொறித்த வீரமிகு நாடு

௩. வெள்வளை-வெண்சங்கு. பாண்-இசைப்பாட்டு. பரவை-கடல்.
 ௪. மான்மதம் - கஸ்தாரி. மான்கோடு - மான்கொம்பு. மிடை -
 நெருங்கு. மயிர் பருத்தி முதலியவற்றால் ஆடைகளும், பாலாவி
 போன்ற தூல்களால் அழகிய உடைகளும் பண்டைநாளில் செய்யப்
 பட்டன; "பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி தூலினும்-கட்டு நுண்வினைக்
 காருக ரிருக்கையும்" - சிலப்பதிகாரம். "ஆவி அன்ன அவிர்தூல்
 கலிங்கம்" - பெரும்பாணாற்றுப்படை; (பாலாவியை யொத்த விளங்கு
 கின்ற தூலாற்செய்த துகில்களை - நச்சினூர்க்கினியம்). [பாம்பினது
 தோலை யொத்த துகில்களும், மூங்கில் ஆடையை யுரித்தாலொத்த
 உடைகளும் பழந்தமிழர்களால் செய்யப்பட்டுவந்தன. "அரவுரியன்ன
 அறுவை நல்கி" - பொருநராற்றுப்படை; "காம்பு சொலித் தன்ன
 மாசில் அறுவை உடஇ" - சிறுபாணாற்றுப்படை.]

௫. இமய வேர் - இமய அடி; இமயச் சாரல். கண்ணகிக்குக்
 கோயில் அமைக்க இமயத்திருந்து கல்கொணர்ந்தவன் சேரன் செங்
 குட்டுவன். இமயம் வென்று புலிக்கொடி காட்டியவன் கரிகாலன்.

நேரியலில் கொலைக்குயிரை நீத்தல்பெறு நாடு
 நெகிழ்கொடிக்குத் தேரளித்த நிறைந்தவருள் நாடு
 பேரிடரில் தலைக்கொடைக்கும் வாளீந்த நாடு
 பீடரசர் புலவர்களைப் பேணுதமிழ் நாடே. ௫

புறமுதுகை முதியவளும் போற்றாத நாடு
 புதல்வனைத்தாய் மகிழ்வுடனே போர்க்கனுப்பு நாடு
 நிறவெள்ளி வீதியவ்வை நேரெயினி நாடு
 நிறையொழுக்கக் கண்ணகியின் நீதிநிலை நாடு
 திறநடன மாதவியின் தெய்வஇசை நாடு
 சேய்மணிமே கலையறத்துச் செல்வமுற்ற நாடு
 நறவுமொழிப் புனிதவதி நங்கையாண்டாள் நாடு
 ஞானமங்கை மங்கம்மாள் நல்லதமிழ் நாடே. ௬

௫. முன்னே அறியாமையால் கோவலனைக்கொல்வித்துப் பின்னே தான் புரிந்தது 'நேர்மை இயல் இல்லாத கொலை' என்று கண்ணகியால் உணரப் பெற்றதும் உயிர் துறந்தவன் பாண்டியன் 'நெடுஞ்செழியன். நெகிழ் கொடிக்குத் தேரளித்தவன் பாரிவள்ளல். பேரிடரில் தன் தலையைபுந் கொடைசெய்ய வாளெடுத்தவன் குமணன். தமிழ் மன்னர்கள் புலவர்களைப் போற்றியதைச் சங்கதூல்களிற் காண்க.

௬. முதியவள் - இவள், நரம்பு தோல் வற்றிய நிலையில், தன் புதல்வன்போரில் புறமுதுகிட்டான் என்று கேள்விபுற்றதும், "அவனுக்குப் பாலூட்டிய மார்பை யறுப்பேன்" என்று வீராவேசத்துடன் வாள்தாங்கிப் போர்க்களம் புகுந்து, சோதித்தபோது, புதல்வன் மார்பில் காயமுற்று இறந்தமை கண்டு, அவனை ஈன்றபொழுதினும் பெரிதும் உவந்தவள். புதல்வனைப் போர்க்கனுப்பியதாய் - இவள், கணவன் போரில் மாண்ட மதுநாளே, மாற்றார் செருப்பறை யொலிகேட்டுப் புதல்வன் தலைமயிர் நீவி, அணிசெய்து, அவனைப் போருக்கனுப்பியவள். வெள்ளி வீதியார், அவ்வையர், எயினிமார்-இவர்கள் சங்ககாலப் பெண் புலவர்கள். நறவு - தேன். புனிதவதி - காரைக்காலம்மையார். நங்கை ஆண்டாள் - மகளிருட். சிறந்த ஆண்டாள். ஞானமங்கை - மங்கையர்க்கரசி. மங்கம்மாள் - மதுரை நாயக்கர்கள் வழிவந்த பெண்ணரசி; மதுரையில் இவ்வம்மையார் அறநிலையங்களுண்டு.

மலையமுனி வழிமுன்று தமிழ்வளர்ந்த நாடு
 மார்க்கண்டர் கோதமனார் வான்மீகர் நாடு
 புலமிகுதொல் காப்பியனார் பொருளுலவு நாடு
 போற்றுமக இறைகீரன் புலவர்தரு நாடு
 மலருலகே கொள்மறைசொல் வள்ளுவனார் நாடு
 வாய்த்தமுன்னோன் அரசுபெறச் சிலம்பில்மகிழ் நாடு
 விலைமலிந்த கூலமனம் மேகலைசெல் நாடு
 வெறுத்தவுளஞ் சிந்தாமணி விழைந்ததமிழ் நாடே. எ

எ. மலையமுனி - அகத்தியர். மூன்றுதமிழ் - இயல் இசை நாடகத் தமிழ். மார்க்கண்டனார் கோதமனார் வன்மீகனார் - இவர்கள் தலைச்சங்கத்துப் புலவர்களென்றும் தமிழ் ஒத்துக்கள் தந்தார்களென்றும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுப. அகம் இறை - அகப்பொருள் அல்லது களவியல் அருளிய இறையனார். கீரன் - நக்கீரன். சிலம்பில் மகிழ்ந்தவர் - இளங்கோ அடிகள்; இவர் அண்ணன் சேரன் செங்குட்டுவன்; இவர்கள் தந்தைபால் ஒரு சோதிடன் போந்து, நின்னரசு இலையவனுக்குச் செல்லுமென்றதைக் கேட்ட இளங்கோ “அரசு அண்ணனுக்கே செல்க” என்று துறவு பூண்டு அடிகளாயினர்; அரசையுந் துறந்த மனம் சிலம்பில் படிந்து சிலப்பதிகாரம் என்னுங் காவியம் பாடி மகிழ் லாயிற்று; இது தமிழின் பெருமை. மேகலையில் செல்மனத்தர்-சீத் தலைச் சாத்தனார்; இவர் கூலவாணிபர்; கூலம் - தானியம்; பல சாக்கு; “எண் வகைக் கூலமாவன :— நெல்லுப் புல்லு வாகுதினை சாமை, யிறுங்கு தோரை கழைவிளை நெல்லே” என இவை. இனிக் கூலம் பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்த நூலார்; என்னை? ‘பதினெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிகுக’ என்றாராகலின்; பலசாக்கென்பாரு முளர்”—அடியார்க்கு நல்லார். கூலவாணிபர் மனம் எங்கே படிந்துகிடக்கும்? விலை மலிந்த வாணிபத்தி லன்றோ? அவ்வாணிப மனதையும் “மணிமேகலை” ஈர்த்துவிட்டது; இது தமிழின் பெருமை. சிந்தாமணி விழைந்தவர் - திருத்தக்கதேவர்; இவர் முற்றத் துறந்த முனிவர்; இத்துறவு மனமும் இன்பச் சுவை மலியச் சீவகன் கதையைப் பாட விழைந்தது. இதுவுந் தமிழின் பெருமை.

வித்துமொழிக் கல்லாடர் வேய்ம்மலையார் நாடு
 விரிந்தகலைக் கம்பன்கவி விரைசோலை நாடு
 பத்திபொழி சேக்கிழாரின் பாநிலவு நாடு
 படர்வில்விச் சந்தஅலைப் பாட்டருவி நாடு
 சுத்தபரஞ் சோதிகணிச் சுவையொழுகு நாடு
 சுற்றிவந்த வீரமுனி சொற்றேன்பாய் நாடு
 கத்தனருள் ஞானஉமார் கன்னல்சொரி நாடு
 கச்சியப்பர் விருந்துண்ணுங் கன்னித்தமிழ் நாடே. அ

பரமனருள் நால்வராழ்வார் பண்ணொலிக்கு நாடு
 பழஞ்சித்த மறைபொருளைப் பகர்மூலர் நாடு
 பரவுபக விரவற்ற பட்டினத்தார் நாடு
 பாற்குமார் பிரகாசர் பாடுதுறை நாடு
 விரவருண கிரிவண்ண விரைசாரல் நாடு
 விளங்குகுணங் குடிமல்தான் வீறுஞான நாடு
 தரணிபுகழ் தாயுமானார் சன்மார்க்க நாடு
 சமரசஞ்சொல் விராமலிங்கர் சாந்தத்தமிழ் நாடே. கூ

அ. கல்லாடம் மலையாக நிற்கிறது. கம்பன்கவி சோலையாகப் பொலிகிறது. சேக்கிழார்பாடற்றிங்கள் நிலவு கால்கிறது. வில்லியின் பாட்டு, சந்த அலை வீசி அருவியாக ஓடுகிறது. பரஞ்சோதி (திருவிளையாடல்) கனிச்சுவை யொழுகிறது. வீராமுனிவர் (தேம்பாவணி) தேன் பாய்கிறது. உமார் புலவரின் (சீராப்புராணக்) கன்னல் (சரும் புச்) சாறு சொரிகிறது. எல்லாவற்றையுஞ் சேர்த்துக் கச்சியப்ப முனிவர் விருந்து செய்கிறார். சுற்றிவந்த - மேல்நாட்டினின்துஞ் சுற்றிவந்த.

கூ. மூலர் - திருமூலர்; சித்தமறை யென்று வழங்குந் திருமந்திரஞ் செய்தவர். பால்குமார் - பால்மணமறாத இளங் குமாகுருபார். பிரகாசர் - துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர். அருணகிரி - அருவிச் சாரல் போல வண்ணப்பாக்களைப் பொழிந்தவர்.

பேருரையர் அடிநல்லார் பூரணனார் நாடு
 பேண்வரையர் அழகருடன் பேச்சினியர் நாடு
 தேரையர் புலிப்பாணி சேர்மருத்து நாடு
 செகமதிக்குஞ் சங்கரனார் உடையவர்தம் நாடு
 சீருறுமெய் கண்டமணி சித்தாந்த நாடு
 சிவஞான முணிக்கல்விச் செல்வநிதி நாடு
 போருரைக்குஞ் செயங்கொண்ட புலவன்வரு நாடு
 புகல்நீதி அதிவீரன் புரந்ததமிழ் நாடே. கௌ

மீனாட்சி சுந்தரக்கார் மேகமெழு நாடு
 மேவுசந்தத் தண்டபாணி மின்னலொளி நாடு
 வானாட்ட ஆறுமுக மாகடல்குழ் நாடு
 மகிழ்கிருஷ்ணர் கவிராயர் கீர்த்தனங்கொள் நாடு
 தேநாற்று முத்துதியாகர் சங்கீத நாடு
 திரிகூடர் குறவஞ்சித் தேன்பிலிற்று நாடு
 காணாக்கும் அண்ணாமலை காதல்சிந்து நாடு
 கவர்வேத நாயகனார் கல்வித்தமிழ் நாடே. கக

கௌ. பேருரையர் - போரசிரியர். அடிநல்லார் - அடியார்க்கு நல்
 லார். பூரணனார் - இளம்பூரணர். வரையர் - சேலுவரையர். அழகர் -
 பரிமேலழகர். இனியர் - நச்சினர்க்கினியர். சங்கரனார் - ஆதிசங்க
 ராச்சாரியார். உடையவர் - இராமாநுஜாச்சாரியார்.

கக. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை - கார்மேகம்போலக் கவினைப்
 பொழிந்தவர்; சுப்பராய செட்டியார், தியாகேசுஞ் செட்டியார், சாமி
 நாதையர் முதலிய பெரும் புலவர்கள், பிள்ளையவர்களுடைய மாணக்
 கர்கள். திருவாமாத்தூர் தண்டபாணி சுவாமிகள் பல்லாயிரக் கணக்கில்
 சந்தப்பாக்கள் பாடியவர். ஆறுமுகநாவலர் கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்தில்
 கடல்போன்றவர். கிருஷ்ணர் - நந்தனார் கீர்த்தனை பாடிய கோபால
 கிருஷ்ணையர். கவிராயர் - இராமநாடகம் பாடிய அருணாசலக் கவி
 ராயர். தேநாற்று - தெய்வமணம் வீசும். முத்து - முத்துத் தாண்
 டவராயர். தியாகர் - தியாகையர்; இவர் தெலுங்கு மொழியில் கீர்த்த
 னம் பாடியவர்; திருவையாற்றில் வதிந்தவர். சிந்து - காவடிச்சிந்து.
 வேதநாயகனார் - வேதநாயகம் பிள்ளை.

கால்ட்வெல்போப் பர்ஸ்வல்வின்ஸ்லோ கருத்தில்கின்ற
 கனகசபை ஆராய்ச்சிக் கண்ணில் நுழை நாடு [நாடு
 நூல்வளர்த்த தாமோதரன் நோன்மைபெற்ற நாடு
 நுவல் 'மணீய'ச் சுந்தரவேள் நுண்மைமதி நாடு
 மால்பரந்த பாண்டித்துரை வளர்ச்சங்க நாடு
 மாண்புதினத் தந்தைசுப்ர மண்யன்வரு நாடு
 சால்பரங்க நாதகணி தழைத்தகலை நாடு
 தனிக்கணித ராமாநுஜன் தந்ததமிழ் நாடே. கஉ

கஉ. கால்ட்வெல்-இவர் தமிழாய்ந்து தமிழ் வரலாறு தந்தவர். போப்-இவர் திருவாசகம் திருக்குறள் முதலிய தமிழ் நூல்களை ஆக்கி லத்தில் மொழி பெயர்த்தவர். பர்ஸ்வல், வின்ஸ்லோ-இவ்விருவரும் அகராதியால் தமிழ் வளர்த்தவர். கனகசபை-இவர் 'The Tamils, Eighteen hundred years ago' என்னும் ஆராய்ச்சி நூல் செய்தவர். (கண்கள்முன்று. அவை கல்விக்கண், ஆராய்ச்சிக்கண். ஞானக்கண் என்பன. கல்விக்கண்ணினின்றும் மலர்வது ஆராய்ச்சிக்கண்.) தாமோதரன்-இவர் சங்கநூல் பலவற்றை அச்சிலேற்றி உபகரித்தவர்; நோன் பிற் சிறந்தவர். "மணீய"ச் சுந்தரவேள் - "மனோன்மணீயம்" என்னும் நாடக நூலை எழுதிய அறிஞர் சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள். மால் - பெருமை. பாண்டித்துரை - மதுரையிலுள்ள தற்போதைய தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவியவர். மாண்புதினத்தந்தை சுப்ரமணியன் - தமிழ்நாட்டில் முதல் முதல் பத்திரிகை வெளியிட்ட ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர். சால்பு அரங்கநாத கணி தழைத்த கலை - பூண்டி அரங்கநாத முதலியார்; இவர் கணிதத்தில் பேரறிஞராக விளங்கியவர்; கணிதக் கலையோடு வேறு கலைகளின் புலமையுந் தழைக்கப்பெற்றவர்; கச்சிக் கலம்பகம் முதலிய நூல்களை யாத்தவர். தனிக்கணித ராமாநுஜன் - சும்பகோணம் இராமாநுஜாச்சாரியார்; இவர்கணிதத்தில் தனிப்பெரும் புலமை பெற்றிருந்தவர்; இவர்தம் கூர்த்தமதி கண்டு சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் இவரை இங்கிலாந்துக்கனுப்பினர். இவரது கணித ஞானம் ஞாயிறுபோல் ஒளி வீசத் தொடங்கியபோது, இவர் இறை வன் சேவடி சேரலானார்.

கொடைவள்ளல் சடையப்பன் குலவியபொன் னாடு
 கூடல்திரு மலைநாயக்கன் கோல்வளர்ந்த நாடு
 படைவல்ல அரிநாயன் பணிகொழித்த நாடு
 பாஞ்சாலங் குறிச்சியூமன் பற்றியவாள் நாடு
 நடைசிறந்த பச்சையப்பன் நறுங்கல்வி நாடு
 நாயகனாஞ் செங்கல்வ ராயனற நாடு
 நடுநிலையன் முத்துசாமி நன்னீதி நாடு
 நவவீர பாரதியின் நடனத்தமிழ் நாடே.

கந.

பண்பரந்த இயற்கைநெறி பற்றினின்ற நாடு
 பற்றியதன் வழியிறையைப் பார்த்தபெரு நாடு
 தண்ணியற்கை நெறியொன்றே சமயமெனு நாடு
 சாதிரிதப் பன்மைகளைச் சகியாத நாடு
 மண்பிறப்பில் உயர்தாழ்வு வழங்காத நாடு
 மக்களெலாஞ் சமமென்னும் மாண்புகண்ட நாடு
 பெண்மணிகள் உரிமையின்பம் பெற்றிருந்த நாடு
 பெரும்பொதுமையுளங்கொண்டு பிறங்குதமிழ் நாடே.

கந. கூடல்-மதுரை. அரிநாயன் - அரியநாயக முதலியார்; இவர் சேனாதிபதியா யிருந்தவர். ஊமன் - ஊமையன். பச்சையப்ப முதலியாரும் செங்கல்வராயநாயகரும் தங்களுக்குள்ள பொருள்களெல்லாவற்றையுங் கல்விக்கென வழங்கிய வள்ளல்கள். முத்துசாமி - நடுநிலையன் என்று நீதி வழங்குவதில் பேர் பெற்றவர்; சென்னை ஹைகோர்ட்டில் முதல்முதல் அமர்ந்த இந்திய நீதிபதி இவரே. பாரதி - சுப்பிரமணிய பாரதி; இவர் வீராசஞ்சொரிய நவமுறையில் சுதேச கீதங்கள் பாடியவர்; இவர்தம்பாட்டில் தமிழ்வீர நடனமுண்டு.

- 4 யாதும்மூர் எவருங்கேளிர்' என்றுணர்ந்த நாடு
 'எவ்வுயிர்க்கும் அன்புசெய்க' என்றிசைத்த நாடு
 ஒது'குலந் தெய்வமொன்றே' என்றுகொண்ட நாடு
 'ஒக்குமுயிர் பிறப்பென்னும்' ஒருமைகண்ட நாடு
 நாதன் 'அன்பு நீதிஇன்பு நட'பென்ற நாடு
 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' என்றிருந்த நாடு
 'திதில்லா மொழி' வளர்க்கத் தெளிவுபெற்ற நாடு
 'செந்தண்மை' விருந்தளிக்குந் தெய்வத்தமிழ் நாடே.

கடு. "யாதும்மூரோ எவருங் கேளிர்" - புறநானூறு. "எவ்வுயிர்க்கும் அன்புசெய்க" (எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு) - சைவசமய நெறி. "குலந்தெய்வ மொன்றே" (ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்) - திருமூலர் திருமந்திரம். "ஒக்கு முயிர் பிறப்பு" (பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்) - திருவள்ளுவர் திருக்குறள். நாதன் "அன்பு" (அன்பே சிவம்) - திருமூலர்; "நீதி" - (இன்னவரு இன்ன நிறம் என்றறிவதேல் அரிது நீதி பலவும் - தன்ன வருவாமென மிகுத்ததவன்)-திருஞானசம்பந்தர்; "இன்பு" (நறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே என்னுடையன்பே) - மாணிக்கவாசகர்; "ஈடு" - (வழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய தோழனுமாய்) - சந்தாமூர்த்தி. "நாமார்க்குங் குடியல்லோம்" - அப்பர். "திதில்லா மொழி" (அவையல் கிளவி முதலியன - தொல் காப்பியம்) "செந்தண்மை" - (அந்தண ரென்போர் அறவோர் மற வெய்வுயிர்க்குஞ் - செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்)-திருவள்ளுவர்.

தமிழ்த்தாய்

இயற்கையிலே கருத்தாங்கி இனிமையிலே வடிவெடுத்துச் செயற்கைகடர் தியலிசையில் செய்நடமே வாழியரோ. சு

பயிற்சினிலப் பயிர்களெலாம் பசுமைபுற ஒளிவழியே உயிர்ப்பருளுந் திறம்வாய்ந்த உயர்தமிழ்த்தாய் வாழியரோ.

தமிழென்ற போதினிலே தாலூறல் உண்மையதே அமிழ்தாகி உயிரினுக்கும் யாக்கைநிலை செழிப்புறுமே. கூ

சுவைத்துணாருந் தமிழினிமை சொல்லாலே சொலுந்தாமோ தவத்துணர்வி லெழுமினிமை தமிழினிமைக் கீணையாமோ.

கனியினிமை கரும்பினிமை காதலிலே இனிமைபெருந் தனியரசி லினிமையென்பர் தமிழினிமை புணராரே. டு

புலிகரடி ஆரியானை பொல்லாத பறவைகளும் வலிமறந்து மனங்கலக்க வயப்படுத்துந் தமிழொலியே. சூ

கூடவுளென்றும் உயிரென்றுங் கன்னித்தமிழ் ஒளியினிலே படிந்துபடிந் தேரம்பினரால் பழந்தமிழர் கலைப்பயிரே. எ

இந்நானைத் தமிழலகம் இயற்கையொளி மூழ்காதே இன்னாத சிறைநீர்போல் இழிவடைதல் நன்றாமோ. அ

உ. உயிர்ப்பு - பிராணன். (" என்னுளே யுயிர்ப்பாய்ப் புறம் போந்துபுக்கு " — அப்பர்.)

கூ. தால் - நா.

சூ. ஆரி - சிங்கம். வலி - வல்லமை.

அ. இன்னாத - இனிமையில்லாத; கொடிய; தீமை பொருந்திய. சிறைநீர் - கட்டுப்பட்ட நீர் (Stagnant Water).

தமிழிணைப்போல் இனிமைமொழி சாற்றுதற்கும் இல்லைஇந்நான்
தமிழரைப்போல் மொழிக்கொலையில் தலைசிறந்தோர் எவருளரே.

தமிழரெனும் திருப்பெயரைத் தந்ததுதான் எதுவேயோ
கமழ்மணத்தை மலரறியாக் காட்சியது மெய்ம்மைகொலோ.

இமிழ்திரைசூழ் உலகினிலே இயற்கைவழி யொழுகினிமை
அமிழ்தொதுக்கி நஞ்சண்ணும் அறியாமை நுழைந்ததென்னே.

பல்லாண்டாய் அடிமையிலே பசுந்தமிழ்த்தாய் வீழ்ந்ததெனில்
கல்லாத விலங்குகட்குங் காட்டைவிடுங் கருத்தெழுமோ.

கண்ணிலையோ காண்பதற்குக் காதுலையோ கேட்பதற்குப்
புண்ணினிலே புளியென்னப் பூங்கொடியிற் புகுதுயரே.

உன்னஉன்ன உளமுருகும் ஊனுருகும் ஒருதமிழ்த்தாய்
இன்னவது நுழையாத இழிரெஞ்சங் கல்லாமே, கசு

பழந்தமிழர் வீரஒளி படர்ந்தீண்டில் இந்நாளே
இழிந்தோடும் இடர்ப்பணிகள் எழுந்தாயின் தமிழ்நடமே.

தாய்ம்மொழியின் வாழ்விழந்தால் தரைமோதி மாய்தல்நலம்
போய்க்கடலில் விழுதல்நலம் பொலிதருமோ உடலுயிரே.

க0. மலர், மணத்தை யறியாது என்பது பழமொழி.

கக. இமிழ் - ஒலிக்கின்ற. திரை - அலை; கடல்.

கஉ. வீழ்ந்தது எனில் - வீழ்ந்தமை காரணம் என்றால். (அமிழ்
தொதுக்கி நஞ்சண்ணும் அறியாமைக்குக் காரணம், பசுந் தமிழ்த்தாய்
பல்லாண்டாய் அடிமையிலே வீழ்ந்தது எனில்)

கங. புண்ணிற் புளிபெய்தாற்போல என்றபடி.

கடு. ஈண்டில் - ஒன்றுபடி. இடர்ப்பணிகள் - இடராகிய பணிக்
கூட்டங்கள். ஒளி (சூரியன்) முன் பணியோடும் என்க.

கசு. தாய்ம்மொழியின் வாழ்விழந்த உடலுயிர் பொலிவிழந்து
சவலைபுறம் என்றபடி.

உயிரொதுவோ தமிழருக்கென் றுரைத்துணர்த்தல் வேண்டாமே
அயர்வின்றித் தமிழர்களே! ஆர்த்தெழுமின் நிலைதெரிந்தே.

குறள்சிலம்பு மேகலையுங் கோதில்சின் தாமணியும்
அருள்சிலம்புந் தமிழினிலே அமைந்ததுவுந் திருவன்றே.

பழஞ்சித்த மறையருளப் பானருளால் திருமுலர்
நுழைந்தஇடம் எதுவேயோ நுவலுமது தமிழ்மாண்பே.

காவியமும் ஓவியமுங் கடவுளின்போ கடந்தஒன்றோ
தாவிநிற்கும் நெஞ்சமதே தமிழ்சுவைக்கும் வாழ்வினிலே.

விலங்கியல்பின் வேரறுக்கும் விறலுடைய காவியமே
கலங்குமனத் துயர்போக்குங் கருத்தொன்றும் ஓவியமே.

காவியநெஞ் சடையவர்கள் கருதார்கள் பிரிவுகளே
ஓவியத்தில் உளங்கொண்டோர் உறுயோகம் பிறிதுளதோ.

சாதிமதச் சண்டையெலாந் தமிழின்ப நுகரார்க்கே
ஆதியிலே சண்டையிலை அருந்தமிழை அருந்தினரால். உச

கலைத்தமிழின் கள்ளுண்டால் கலகமன வீரெடுங்கும்
புலங்கடந்த அருளின்பம் பொருந்துவதும் எளிதாமே. உச

காலத்துக் குரியஅணி கருதானோ தமிழ்க்கண்ணி
மேலைச்செந் கலைபெயர்ப்பும் விளங்கிழையாம் புலவீரே.

பன்மொழியி லுளகலைகள் பசுந்தமிழி லுருக்கொள்ள
நன்முயற்சி யெழவேண்டும் நலமுறுவள் தமிழ்த்தாயே. உச

தனித்தெய்வந் தமிழனுக்குத் தமிழன்றி வேறுண்டோ
இனித்தநறுங் கோயில்களோ எழிற்கலைகள் வாழியரோ.

கள. தமிழருக்கு உயர் எது? தமிழ்.

கஅ. சிலம்பு - சிலப்பதிகாரம். மேகலை - மணிமேகலை. சிலம்பும் -
ஒலிக்கும்.

உச. மேலை - மேல்நாட்டு. இழை ஆம் - அணி (ஆபாணம்)
ஆகும்.

சத்தியாக்கிரக விண்ணப்பம்

[பஞ்சாப் படுகொலையின் இரண்டாம் ஆண்டு விழாவில்
(1921-ல்) பாடப்பெற்றது]

பொறுமைக்கு நிலனாகிப் புனலாகி அளியினுக்குத்
தெறலுக்கு நெருப்பாகித் திறலுக்கு வளியாகி. க

வெளியாகிப் பரப்பினுக்கு வெயில்நிலவுக் கிருசுடராய்த்
தெளிவினுக்கே உடலுயிராய்த் திகழ்நையாய்ப் பிறராகி. உ

இலகுவழி வழியாக எமையீன்று புரந்துவரும்
உலகமெலாந் கலந்துகடந் தொளிர்கின்ற ஒருபொருளே !

உலகமெலாந் கலந்துகடந் தொளிர்கின்ற நினைதியல்பைக்
கலகமிலா உளங்கொண்டு கணித்தவரார் முதன்முறையே.

அவ்வியல்பை அளந்தாயும் அறநிலையே உறுதியெனச்
செவ்வியறி வுழைப்பெல்லாஞ் செலுத்தாம விருந்ததுண்டோ?

க. புனல் - நீர். அளியினுக்கு - குளிர்ச்சியினுக்கு (அன்பினுக்கு).
தெறலுக்கு - அழிவுக்கு (வெம்மைக்கு). திறலுக்கு - வலிமைக்கு
(போருக்கு). வளி - காற்று.

உ. வெளி - ஆகாயம். இருசுடர் - சூரிய சந்திரர்கள். வெயில் -
சூரிய ஒளி; வெம்மை. நிலவு - சந்திர ஒளி; தண்மை. உடலும் உயி
ரும் ஒன்றியபோதே அறிவு விளக்கம் உறுதலான் “ தெளிவினுக்கே
உடலுயிராய் ” என்றது. திகழ்நையாய் - திகழ் அன்னையாய்.
பிறராகி - மற்ற மற்ற உறவினர் முதலியவராகி.

ஈ. எமை - உயிர்களாகிய எம்மை. ஈன்று புரந்துவரும் - பெற்
றுக் காத்துவரும்.

ச. கலகமிலா உளங்கொண்டு எங்குந் கலந்துந் கடந்தும் நிற்கும்
பாம்பொருளை முதல் முதல் கண்டவர்கள் பாரத புதல்வர்கள் என்ற
படி.

சூ. ஆயும் - ஆராய்ந்து தெளியும். செவ்வி-காலத்துக்குரிய; அழ
கெனினுமாம்.

காட்சியொன்றே பொருளென்னுங் கருத்தைவிட்டுப்பொழுதெல்லாம்
மாட்சியுடை நினதடியே வழுத்துவதை மறந்ததுண்டோ ?

எண்ணமெலாம் உனதெணமே எழுத்தெல்லாம் உனதெழுத்தே
மண்ணதனைப் பொருளாக மயக்கும்வழி யுழன்றதுண்டோ?

எல்லாநின் செயலென்றே இருந்தொரு குலத்தார்க்குப்
பொல்லாங்கு வரும்பொழுது புரப்பதெவர் கடனேயோ?

ஆத்திகத்தி லறிவுபழுத் தருளொழுகும் பரதகண்டம்
நாத்திகத்துக் கிரையாகி நலிவுறுதல் நலமேயோ? சு

மூர்க்கநெறி யறியாத முனிவரர்கள் வதிந்தபதி
பார்ப்பவர்கள் நகையாடும் படுகுழியில் விழுந்ததன்றே. சு

கொலைகளவு குடிசாமம் கொடும்பொய்யே மலியாத
கலைநிறந்த பரதகண்டம் கருதுவதோ அவைகளேயே. சுசு

மலையளித்தாய் நதியளித்தாய் வனமளித்தாய் வளமளித்தாய்
நலமளிக்கும் அவையெல்லாம் நழுவினவெம் மிடமிருந்தே.

வயிற்றுக்கே வனவாசம் மரணத்துக் களவில்லை
கயிற்றுக்கும் பிறநாட்டைக் கைகுவித்துக் கவல்கின்றேம்.

நாட்டுமுறைத் தொழிலெல்லாம் நசிக்கவிவண் பிறர்புரிந்த
கேட்டினைநாம் எவர்க்குரைப்பேம் கிளந்துரைக்குஞ் சரிதமதே.

பேச்சரிமை எழுத்துரிமை பிறவுரிமை எமக்குளவோ
சீச்சியென் றிழிமொழியால் சிறுமைசொலும் வெளிநாடே.

அ. ஒரு குலத்தார்க்கு - இந்தியருக்கு. புரப்பது-காப்பது.

சுசு. இவண் - இவ்விடத்தில்.

உள்ளசட்டம் நிறைவிலையென் றுரிமைகொலும் கருஞ்சட்டம்
நள்ளிரவிற் கரியவரை நாகடுமன நகர்ந்ததுவே. கசு

அழிக்கஅதைத் தவமுதல்வர் அரியசத்தி யாக்கிரக
ஒழுக்கமுயர் இயக்கமது உவண்ணென எழுந்ததுவே. கள

இரவொழித்துப் பகலுமிழும் இளஞாயி றதைமறைக்க
விரவுபுயல் பரவியெரி வெடிகுண்டு பொழிந்தனவே. கசு

இவ்வாரம் பஞ்சநதம் இரத்தநத மெனவிலங்கி
ஒவ்வாத செயல்கண்டே உடைந்திரிந்த ததன்மனமே. கசு

உரிமையெனும் உயர்வேட்கை உளத்தெழுமிக் கிழமையிலே
ஒருமைமனத் தொழுகைசெய்தே உனைவேண்டும் வரமருளே.

குறைகளெலாம் ஒழிந்துரிமை குலமடைய மருந்துண்டு
தறையதனில் சுயஆட்சி தகைமைதரு மருந்தாமே. உசு

பெறவேண்டும் சுயஆட்சி பெறவேண்டும் இதுபொழுதே
அறமுறைகள் பிறவெல்லாம் அழகுபெறத் தழைத்திடும்.

காந்திவழி கடைப்பிடிப்பின் கருத்தாட்சி மலர்ந்துவிடும்
சார்தமிகும் அவர்வழிதான் சத்தியாக் கிரகமதே. உசு

சன்மார்க்க நெறியொங்கத் தயைபுரியெய் இறையவனே
உன்மார்க்கத் துறைபற்றி உலகமிகச் செழித்திடும். உசு

கசு. கருஞ்சட்டம் - ரொஸட் சட்டம். நள்ளிரவு - நொரத்திரி
(ரொஸட் சட்டம் பிறந்தது நள்ளிரவில்). கரியவரை நாகம் என -
கரிய மலைப்பாம்புபோல.

கள. தவமுதல்வர் - காந்தியடிகளின். உவணன் - கருடன்.

கசு. இளஞாயிற்சை - இளஞ்சூரியன் போன்ற சத்தியாக் கிர
கத்தை. வெடிகுண்டு - வெடிகுண்டுகள் முதலியன.

கசு. பஞ்சநதம் - பஞ்சாப். இரத்த நதம் - இரத்த ஆறு; நதம் -
மேற்குத் திக்கு நோக்கிப்பாயும் ஆறு. இரிந்தது - சிதறுண்டது.

உசு. குலம் - இந்தியக் குலம் (Indian Nation)

திலகர்

—o—

திலகர் விஜயம்

[திலகர் பெருமான் கொழும்பு வழியாக இங்கிலாந்து நோக்க
1918ஆம் மார்ச்சுமீ 10உ

சென்னை நண்ணியவேளையில் பாடப்பெற்றது;
அம்முறை கொழும்பில் திலகர் பெருமான் செலவு தகையப்பட்டது]

பனிவரையே முடியாகப் பலநதியே அணியாகக்
கண்கடலே உடையாகக் கருணையதே வடிவாகக் க

கொண்டிலகைவளர்த்துவருங் குணமுடைமை எவரெவரும்
கண்டவுடன் தொழுதேத்துங் கருதரிய பரதமெனும் உ

அண்ணையவள் சிறப்பிழுக்க அதையளிக்க இந்நாளில்
அன்னவள் தன் திருவயிற்றில் அவதரித்த ஒருமுனியே ! ந

திலகமென உலகினுக்குத் திகழொளிசெய் பெருமையதைத்
திலகரென மியற்பெயரால் திறமுறவே நிறுத்தினையே ஈ

செந்தண்மை உயிர்களுக்குச் செயநாளும் பரதமதில்
அந்தணை யவதரிக்க அருளினதும் ஆண்டவனே ரு

ஆரியர்தம் வரலாற்றை அறிவிக்கும் ஒருநூலின்
சீரியலைப் புகழாத சிறப்புடையோர் செகத்துளரோ? கூ

கண்ணபிரான் திருவார்த்தை கலியுகத்தில் மணம்பெறவே
வண்ணவுரை வகுத்திங்கு வழங்கியதெம் புண்ணியமே எ

இளமைதொட்டே அடிமைதனை எவரெவரும் வெறுத்தொழிக்க
அளவில்லா உரையதனை அகிலமெலாம் பரப்பினையே அ

டு. அந்தணன் - "அந்தணரென்போர் அறவோர் மற்றெவ்வயிர்க்
குஞ் -செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்"-தீருவள்ளுவர்.

உடல்வாழ்க்கை பிறர்க்கென்னும் உறுதிமொழிச் செழும்பொருள்க்
கடைப்பிடித்துச் செயல்வழியே கண்டதுவுஞ் சிறையன்றே.

“ பிறப்புரிமை சுய ஆட்சி ; பெறவேண்டும் ” எனுமரிய
அறமொழியை உரைசெய்த அருள்முனிவ ரெவரேயோ ?

உலகமெலாங் கலக்குறினும் உறுதிநிலை கலங்காத
திலகமுனி யென்றுனைத் தேவர்களுஞ் செப்புவரே கக.

சிந்தியா உளம் உளதோ செப்பாத நாவுளதோ
இந்தியா முழுவதும் இயங்குவதும் வடிவன்றே கஉ.

தம்பொருட்டு வாழாத தகைமையுள ஒருநாடே
எம்பொருட்டுக் கிழவயதில் எழுகின்றாய் பெருமானே கங.

சுய ஆட்சிக் கொடிதாங்கிச் சுகமளிக்கத் திரும்பிவரச்
சுயமாக விளங்குமொளி சுகப்பொருளை வழுத்துவமே. கச

இங்கிலாந்தும் திலகரும்

[யின்னே சில மாதங்கடந்து, திலகர் பெருமான்
பம்பாய் வாயிலாகச்சென்று, 1918ஆ அக்டோபர் 30உ
இங்கிலாந்து சேர்ந்தார் என்ற செய்தி கிடைத்தபோது
பாடப்பெற்றது.]

எங்கள் மன்னர் இணையடி யேந்தியே
பொங்கு பேற்றைப் புனைந்தெமை யாண்டிடுந்
தங்கு சீர்த்தி தழைத்தொளி வீசுநல்
இங்கி லாந்தெனும் இன்ப அணங்குகேள். க.

தண்மை செம்மை தகைமையுங் கொண்டேவார்
வண்ண மாமுனி வந்தனர் நின்னிடை
வெண்மை நீலம் விரிந்து பரந்தநின்
கண்க ளாலவர் காட்சியைக் காணுமே. உ.

கல்வி ஞானங் கருணை நிரம்பிய
செல்வ மாமுனி சேர்ந்தனர் நின்னிடைப்
பல்வ ளங்களும் பான்மைபுங் கொண்டீ
ஒல்லை அன்றார் ஒளிமுகங் காணுமே.

௩

மற்ற வர்க்கே மனதை நிறுத்தியே
உற்ற நேரத் துதவும் அறமுனி
பற்றி வந்தனர் பண்புடை நின்னிடைச்
செற்ற மில்லவர் சிந்தையை நோக்குமே.

௪

பரத மென்னும் பழையவோர் நாடளி
விரத மாமுனி வேந்தர் கிழக்குதி
பரிதி யென்னப் பரிந்து படர்ந்தனர்
கருதி யன்றார் கரத்தினை நோக்குமே.

௫

எங்கள் தலைக்கணி எம்பெரு மானடி
பங்க யப்பனி மாமலர் பூத்தது
துங்க மிக்க சுகமுடை நின்னிடை
அங்க ணைதை அன்பொடு காணுமே.

௬

உரிமை வேண்டி உவந்துனை நாடினர்
பெரிய மாமுனி பேச அருள்புரி
அரிய வாசகம் அன்பி லுதிப்பது
தெரிய ஒதுவர் எங்கள் சிறுமையே.

௭

அன்ன வர்பெயர் ஆரும் புகழ்பெயர்
பின்னை யென்றும் பெயர்வது மின்றியே
இந்நி லத்தி லிருப்பது கூறுவல்
சென்னி கொள்ளுந் திலக ரொணும்பெயர்.

௮

இப்பெ யர்ப்பொருள் இந்தியா என்பது
செப்பு மித்தகைச் செம்பொருள் சேர்ந்தது

அப்பு மிக்க அருணி பாய்ந்திடும்
ஒப்பில் இந்தியா உற்றதை ஒக்குமே.

கூ

சிந்தை நல்ல திலகர் சொலும்மொழி
இந்தி யாவின் இனிமொழி யாகுமால்
அந்த ணர்சொலை யார்ந்து செவிகொடு
சொந்த மாகச் சுதந்திர நல்குமே.

கூ

திலகர் - வாழ்த்து

மறப்பாலும் பிறவாலும் மதிப்பிழந்த எந்தமக்குப்
‘பிறப்புரிமை சுய ஆட்சி பெறவேண்டும் எழுமெனவே’
குறிப்புடைய ஒருமொழியைக் கொடுத்துதவி கிளர்ச்சியதால்
சிறப்பருளுந் திலகமுனி திருவடியை வணங்குதுமே. க

உலகன்னை உயிராகும் ஒருபாத
கண்டமதில் உதித்த கோமான்
பலகலையின் பயனுணர்ந்து பற்றறுத்து
மற்றவர்க்குப் பண்பு செய்வோன்
கலகமிலா உளங்கொண்டு கட்டுரையிற்
பிறழாது காப்பில் நின்றோன்
திலகமுனி எனும்பெயரான் திருவடியை
எஞ்ஞான்றும் சிந்திப் பேமால்.

உ

காந்தி

காந்தியம் அல்லது இன்பப்பேறு

என்னை அறியா என்னுளங் கொண்ட
 மயலொடு கலவா இயல்பெனுந் தேவி,
 எழுந்தொரு பொழுது செழுந்தமிழ்க் குரலால்
 “உற்ற யாக்கையின் உறுபயன் யாதென”
 பொறித்தனள் ஒருவினா; கருத்தினில் நின்றது
 அலைத்தும் ஆட்டியும் சூலைத்த தென்னை;
 உண்மை தெளிய நண்ணினன்; கால்கள்
 நடந்தன உணரேன்; கடந்தனன் வழிபல
 அந்தி மாலை சிந்தையிற் றோன்றலும்
 கடற்கரை கண்டேன்; இடமென விருந்தேன் ௧௦
 உருகிய செம்பொன் கருகிய வானும்
 பளிங்கு நொய்யென இலங்குவெண் மணலும்
 நீனிறக் கடலும் நீளின அலையும்
 இறைவன் வடிவா யென்னை ஆண்டன
 நிறைகாண் போழ்தில் நிலவிழிப் பொழிந்தே
 உறக்கம் புகுந்தும் உணர்வழி விலையால்
 அவ்வுணர் வொளியில் செவ்விய மெல்லியல்
 தும்பை யன்னவோர் தூசணிந் தெதிரே
 எழுதரும் வடிவோ டெழில்வெண் டாமரை
 பூத்தது போலப் பொலிந்தன ளன்றே; ௨௦
 அன்னவள் அடியை அன்புடன் தொழுதே
 என்னிலை யுணர்த்த; எழிலணங் கவனும்
 “மைந்த! கேட்டி இந்தமா நிலத்தில்
 ‘உற்ற யாக்கையின் உறுபயன் யாதென’
 வருந்தல் வேண்டாம்; திருந்து நல்வழி

இன்று கூறுவல், நன்று கேட்டி!
 மக்கள் யாக்கையே மிக்கது மிக்கது
 அன்னதன் பயனை இன்னதென் றுணர
 இல்லம் விடுத்துச் செல்லவும் வேண்டாம்
 காடுகள் பலவும் ஓடவும் வேண்டாம் ௩௦
 மலைக ளேறி அலையவும் வேண்டாம்
 காற்றை யீர்த்து மாற்றவும் வேண்டாம்
 மனைவி மணந்தும் மக்களை யீன்றும்
 இனத்தொடு வாழ்ந்தும் இருந்தொழில் செய்தும்
 உண்பன உடுப்பன உண்டும் உடுத்தும்
 நாட்டை விடாது வீட்டி லுறைந்தும்
 பிறவிப் பயனைப் பெற்று வாழலாம்;
 இலக்கிய மிதற்கொன் றியம்புவன் கேட்டி
 கலக்கமி லுளத்தைக் கானை நீ பெறுக;
 இந்தியா ஈன்ற மைந்தருள் ஒருவன் ௪௦
 கூர்ஜர நாடன் கூர்த்த மதியினன்
 தாய்மொழி காத்து நாய னானவன்
 தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் போற்ற
 நல்லற மென்னும் இல்லற மேற்றோன்
 மக்களை யீன்று மிக்கவ னானேன்
 செயற்கை வெறுத்த செம்மை யாளன்
 இயற்கை இன்பமே யின்பெனக் கொள்வோன்
 உண்மை கடைப்பிடித் தொழுஞ் சீலன்
 உண்மைகா ரணமா உயிரையும் விடுவோன் ௫௦
 வானந் துளங்கினும் மீனம் படினும்
 மலைகள் வீழினும் அலைகள் பொங்கினும்
 தன்னிலை மாறாத் தன்மை யாளன்
 உலகி லுள்ள அலகிலா உயிர்கள்

ச.அ. உண்மை கடைப்பிடித்தல் - சத்தியாக்கிரகம்.

தன்னுயி ரென்னும் தருமம் பெற்றவன்
 பிறர்க்குக் கேடு மறந்துஞ் சூழான்
 ‘ அன்புடை யார்பிறர்க் கென்பு முரியர் ’
 என்னு மொழிக்கு இலக்கிய மாணேன்
 உண்மைஅஞ் சாமை ஒண்பே ராயுதம்
 தாங்கி என்றும் ஈங்கு முரண்படு
 தேக சக்தியை ஏக சக்தியாம்

௬௦

ஆன்ம சக்தியால் அடக்கும் வீரன்
 சினத்தை யொழித்த இனத்தவ ருறவோன்
 யாண்டுத் துன்பம் எவர்க்கு நேரினும்
 ஆண்டே அவனுடல் அணையு மன்றே ;
 அவனுடல் மற்றவர் உடலே யாகும்
 அவன்பொருள் மற்றவர் பொருளே யாகும்
 அவனுயிர் மற்றவர் உயிரே யாகும்
 தனக்கென வாழாத் தன்மை பெற்றவன்
 அன்பே வடிவாய் அமர்ந்த அண்ணல்
 இன்பு பிறர்க்கே உழைத்தல் என்போன்
 சாந்த மயமெனுங் காந்திப் பெயரான்
 நற்றவன் அடியைப் பற்றுவை யாயின்
 ஐய ! யாக்கையின் பயனது விளங்கும்”
 நல்லாள் பகர்ந்ததும் பொல்லா விழிப்பால்
 ஒழிந்தது உறக்கமும் கழிந்தது இரவும்
 அலையொலி யோடு வலைஞர்கள் ஒலியும்
 கலைத்தன நிலையை அலைந்த உளத்தொடு
 வீட்டைச் சேர்ந்து நாட்டினன் சிந்தையைக்
 காந்தி யடிகளின் காந்தி யடிகளில் ;
 கேடும் ஆக்கமும் ஓடும் செம்பொனும்

௭௦

௮௦

எக. காந்தியடிகளில் - ஒளி பொருந்திய பாதங்களில்.

ஒன்றென மதிக்கும் நன்றுசேர் உண்மையும்
 பெற்ற யாக்கையால் மற்றவர்க் குழைத்தலில்
 இன்பப் பயனுண் டென்னுமோர் உண்மையும்
 கண்டு யானுந் தொண்டுசெய் கின்றேன் ;
 நம்மையீன்ற அம்மை உரிமையை
 இழந்து வாடும் இந்நாள் இந்நாள்
 காந்தி யாணை காந்தி யாணை
 இன்போடுழைக்க என்னுடன்
 சேர வாருஞ் செகத்து ளீரே.

கூ

காந்தி வாழ்த்து

சார்தமய மெனவிலங்குந் தனிப்பொருளை உளத்தென்றும்
 ஏந்தியுயிர் தமக்கெல்லாம் இனிமைசெய உலகிடையே
 போந்தகுண மலையாகும் புனிதநிறை கடலாகும்
 காந்தியடி இணைமலரைக் கருத்திருத்தி வழுத்துவமே. க

எவ்வுயிர்க் குயிராம் ஈசன் இணையடி வாழ்க ஐயன்
 செவ்விய வடிவ மாகுந் திருவருள் இயற்கை வாழ்க
 அவ்விரு தொடர்பு கண்ட அடிகளார் காந்தி வாழ்க
 இவ்வுல கெங்கும் அன்னார் எழில்நெறி வாழ்க வாழ்க. உ

வைஷ்ணவன் எவன் ?

[காந்தியடிகள் நடோதும் பிரார்த்தனையிற் பாடும்
ஒரு கூர்ஜரப் பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பு]

பிறர்துயரைத் தன்னுயராப் பேணியவர்க் கேவல்செயுந்
திறனதனைப் பாராட்டாத் திறமுடையான் ஏவனவன். க
எல்லாரை யும்வணங்கி இகழாதான் ஒருமனையான்
சொல்லாரும் மனந்துயான் தொழுந்தகையாள் அவன்தாயே.
சமநோக்கன் தியாகமுளான் தாயென்பான் பிறர்மனையை
அமைநாவால் பொய்மொழியான் அந்நியர்தம் பொருள் தீண்டான்.
மோகமொடு மாயைநண்ணுன் முழுவைராக் கியமுடையான்
ஏகன்பெய ரின்பந்தோய்ந் திருந்தீர்த்தம் உடலாவான். ச
காமவுலோ பஞ்சினமுங் கரவுமிலான் வைணவனே
எமநல்கு மவன்காட்சி எழுபானோர் தலைமுறையே. ௫

சுதந்திர நாமாவளி

பாரத நாட்டைப் பாடுவமே பரமா னந்தங் கூடுவமே	க
முனிவர்கள் தேசம் பாரதமே முழங்கும் வீரர் மாரதமே.	உ
பாரத தேசம் பேரின்பம் பார்க்கப் பார்க்கப் போந்துன்பம்.	ங.
வந்தே மாதர மந்திரமே வாழ்த்த வாழ்த்தசு தந்திரமே.	ச
வந்தே மாதர மென்போமே வாழ்க்கைப் பிணிகள் பின்போமே.	ரு
காலை சிந்தை கதிரொளியே மாலை நெஞ்சில் மதிநிலவே.	சு
சாந்தம் சாந்தம் இமயமலை சார்ந்து நிற்பல் சமயநிலை.	எ
கங்கை யோடுங் காட்சியிலே கடவுள் நடனம் மாட்சியிலே.	அ
காடும் மலையும் எங்கள்மடம் கவியும் வரைவும் எங்கள்படம்.	கூ
மயிலில் ஆடும் எம்மனமே சூயிலில் பாடும் எங்குரலே.	கௌ

எ. சாந்தம் சாந்தம் இமயமலை—“இமயமலை அல்லது தியானம்”
என்னும் நூலிற் காண்க.

கூ. வரைவும் - ஓவியமும் (சித்திர வரைவும்.)

பறவை யழகினில் எம்பார்வை பாடுங் கீதம் எம்போர்வை.	கக
பெண்ணிற் பொலியுந் திருப்பாட்டே பெருவிருந் தெங்கள் புலன்நாட்டே.	கஉ
பெண்கள் பெருமை பேசுவமே மண்ணில் அடிமை வீசுவமே.	கங
அடிமை யழிப்பது பெண்ணொளியே அன்பை வளர்ப்பதும் அவள்வழியே.	கச
பெண்ணை வெறுப்பது பேய்க்குணமே பேசும் அவளிடந் தாய்க்குணமே.	கரு
தாய்மை யுடையவள் பெண்ணன்றோ தயையை வளர்ப்பவள் அவளன்றோ.	கக
இறைமை யெழுவது பெண்ணிடமே இன்பம் பொழிவதும் அவ்விடமே.	கஎ
பெண்மை தருவது பேருலகே பீடு தருவதும் அவ்வுலகே.	கஅ
பெண்வழி சேர்ப்பது இறைநெறியே பேய்ந்நெறி யொழிப்பதும் அந்நெறியே.	கக
நல்லற மாவது இல்லறமே அல்லாத அறமெல்லாம் புல்லறமே.	உ௦
சாதிப் பேயை யோட்டுவமே சமநிலை யெங்கும் நாட்டுவமே.	உக

சாதி மதங்கள் சச்சரவே சன்மார்க்கம் நீப்பது நிச்சயமே.	உஉ
சமரச மென்பது சன்மார்க்கம் சார்ந்தா லொழிவது துன்மார்க்கம்.	உ௩
இயற்கை நெறியே சன்மார்க்கம் இயைந்தா லழிவது துன்மார்க்கம்.	உச
பாவிகள் சொல்வது பன்மார்க்கம் பக்தர்கள் நிற்பது சன்மார்க்கம்.	உ௫
சமரச மொன்றே சத்தியமே சன்மார்க்கஞ் சேர்ப்பது நிச்சயமே.	உ௬
சமயம் ஆவது சன்மார்க்கம் சகத்தி லொன்றே நன்மார்க்கம்.	உ௭
எல்லா உயிரும் நம்முயிரே என்றே சொல்லும் மெய்ம்மறையே.	உ௮
தென்மொழி யாவது தேன்மொழியே தெய்வக் கலைகள் சேர்மொழியே.	உ௯
செந்தமி ழின்பந் தேக்குவமே தீராக் கவலை போக்குவமே.	௩௦
வள்ளுவர் வாய்மை தென்மொழியே வளர்ப்போம் அந்த மென்மொழியே	௩௧

உஉ. சாதி மதச் சச்சரவுகள் சன்மார்க்கத்தை நீக்குமென்க.
சன்மார்க்கம் - சத்மார்க்கம்; கடவுள் நெறி.

௩௧. மென்மொழி - மென்மைமொழி; வன்மையல்லாதமொழி.

ಕನ್ನಿತ್ ತಮಿಙ್ಗಡಂ ಸಿಲம்பಿನಿಲೇ ಕಂಡೇ ಅರುಂತುವಂ ಪುಲಂತನಿಲೇ.	೧೬
ಈತಂತಿರ ವಾಙ್ವೇ ಸವಾವಾಙ್ವು ಅಲ್ಲಾತ ವಾಙ್ವೆವಲ್ಲಾಂ ಅವವಾಙ್ವು.	೧೭
ಒಱುವುರ್ ತೊಱಿಲುಂ ಓಂಕ್ರಕವೇ ಒಲಕಂ ವಲತ್ತಿಲ್ ತೇಂಕ್ರಕವೇ.	೧೮
ಪಕೆಯುಂ ಳಿರುವುಂ ಪಾಙ್ಗಿಲೆಯೇ ಪನಿರುವುಂ ಅನ್ಪುಂ ಪರಿಲೆಯೇ.	೧೯
ಪಾರುಂ ಪಾರುಂ ಮಲರ್ನಕೆಯೇ ಪರಿಂತೇ ಮುಙ್ಗುಂ ಮಣವಕೆಯೇ.	೨೦
ಓಳಿಯಿಲ್ ಕಾಠ್ಠಿಲ್ ಮುಙ್ಗುವಮೇ ಒಲಾಠ್ ಕೋಯಿಲ್ ಓಂಪುವಮೇ.	೨೧
ಢಿಲಕ್ ಕಡಲಿಲ್ ಢಿಲೆಯೇ ನಿತ್ತಮ್ ವಿರುಂತನಿ ಕತ್ತಿರವುಱಿಯೇ.	೨೨
ವಾನೇ ಅಮತು ವಾಙ್ವಿಡಮೇ ವಾಙ್ವತ್ತಲ್ ಪಾಙ್ವಿಯುಂ ಮಿನ್ಠಡಮೇ.	೨೩
ಕ್ರೂಂತೆ ಮಱಿಲೆ ಪಾಙ್ಕ್ರೂಱಲೇ ಕೋತಿಲ್ ಅಮಿಙ್ಗತ್ತಂ ಕುಳಿರಿಱಿಱಲೇ.	೨೪
ಕುಣ್ಣನ್ ಕ್ರೂಱಿಱೆ ಕೇಱುಂಕ್ರ ಕವಿಲೆ ತುನ್ಪಂ ಮಿಱುಂಕ್ರ.	೨೫
ಅನ್ಪೇ ಸಿವಠಮನ್ ಕ್ರೂಱಮೇ ಅರುಣೇ ವಱಿಯುಂ ಕ್ರೂಱಮೇ.	೨೬
ವಾಙ್ಕ ಒಲಕಂ ಅನ್ಪಿನಿಲೇ ವಲರ್ಕ ಳುಂಱುಂ ಇನ್ಪಿನಿಲೇ.	೨೭

வே ண் டி த ல்

எங்குநிறை அன்பறிவே! எண்ணுமனம் வேண்டும்
 எவ்வயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இனிமைசெயல் வேண்டும்
 பொங்கியற்கை வழிநின்று புவிஇயங்கல் வேண்டும்
 பொய்ச்ருது பகைசூழ்ச்சி பொருந்தாமை வேண்டும்
 மங்கையர்கள் உரிமையுடன் வாழ்வுபெறல் வேண்டும்
 மக்களெலாம் பொதுவென்னும் மதிவளரல் வேண்டும்
 தங்குமுயர் தாழ்வென்னுந் தீளையறுதல் வேண்டும்
 சமதர்மச் சன்மார்க்கத் தாண்டவம்வேண் டுவனே. ௧

கடவுள்நெறி யொன்றென்னுங் கருத்துநிலை வேண்டும்
 கட்டுமதக் களைகளெலாங் கால்சாய்தல் வேண்டும்
 நடமாடுங் கோயிலுக்கு நலம்புரிதல் வேண்டும்
 'நான்' அழிந்து தொண்டுசெயும் ஞானமதே வேண்டும்
 கொடியகொலை புலைதவிர்க்குங் குணம்பெருகல் வேண்டும்
 கொலைநிகர்க்கும் வட்டிவகை சூலைந்திறுகல் வேண்டும்
 இடமொழியுங் கலையுமென்றும் இயங்கிடுதல் வேண்டும்
 இயற்கைவனப் புளங்கவரும் இனிமையும்வேண் டுவனே.
 காடுமலை சென்றேறிக் கவியெழுதல் வேண்டும்
 கடுநரக நகர்சந்தை கருதாமை வேண்டும்
 பாடுகடல் மணலிருந்து பண்ணிசைத்தல் வேண்டும்
 பாழான பட்டணத்தைப் பாராமை வேண்டும்

௧. தலை - கட்டு; விலங்கு.
 ௨. இடமொழி - அவ்வவ்விடத்தில் தோன்றிய அவ்வம்மொழி.
 (ஒரு மொழியை மற்றொரு மொழியார் கொல்லுதல் இயற்கைக்கு மாறுபடுவது என்றபடி.)

நாடிவயல் கதிர்குளித்து நாஞ்சிலுழ வேண்டும்
 நகையடிமைக் கோலுருட்டல் நண்ணுமை வேண்டும்
 ஆடுமனம் ஒன்றாட்டை ஆட்டிடுதல் வேண்டும்
 ஆவிகொல்லும் இழிதொழில்கள் அடங்கவும்வேண் டெவனே.

ஒருவன்பல மனைகொள்ளும் முறையொழிதல் வேண்டும்
 ஒருவனொரு மகன்கொள்ளும் ஒழுங்குநிலை வேண்டும்
 தருமமிக்க காதல்மணந் தழைத்தோங்கல் வேண்டும்
 சாதிமணக் கொடுமைகளின் தடையுடைதல் வேண்டும்
 பெருமையின்ப இல்லறமே பிறங்குநலம் வேண்டும்
 பெண்தெய்வம் மாயையெனும் பேயோடல் வேண்டும்
 உரிமையுற ஆண்கற்பை ஒம்பொழுக்கம் வேண்டும்
 உத்தமப்பெண் வழியுலகம் ஒளிபெறவேண் டெவனே. ச

ஒருநாடும் ஒருநாடும் உறவுகொளல் வேண்டும்
 ஒன்றடக்கி ஒன்றானும் முறையழிதல் வேண்டும்
 பொருதார்க்கும் படையரசு பொன்றிடலே வேண்டும்
 புன்சாதி மதவரசு புரியாமை வேண்டும்
 தருவாதை முதலாக்கம் தளர்ந்தகலல் வேண்டும்
 தக்கதொழில் தனியாக்கம் தலைநூக்கல் வேண்டும்
 அருளாரும் ஆட்சியின்றே அமைதியுறல் வேண்டும்
 அனைத்துயிரும் இன்பநுகர் ஆட்சியைவேண் டெவனே. ரு

௩. கதிர்குளித்து - சூரிய ஒளியில் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு, நாஞ்சில் - கலப்பை. நாஞ்சில் உழ - ஏர் உழ. நகை - சிரிக்கும்; எள்ளும். அடிமைக்கோல் உருட்டல் - அடிமைக்குரிய எழுதுகோலை (பேனுவை) யுருட்டல். (இயந்திரம்போல ஒரே யிடத்திலிருந்து கணக்கெழுதல் முதலியன உரிமையுணர்வையே கெடுக்கின்றன; சின்னளில் அக்கட்டுப்பட்ட தொழில், கற்ற கல்வியையும் மறக்கச் செய்கிறது. இவ்வடிமைத் தொழிலுக்கெனவே தற்போது கல்வி என்பது வழங்கப்படுகிறது. இவ்வடிமைத் தொழிலினும் உழவுத் தொழில் சிறந்தது; உரிமையுடையது). ஒன்ற - ஒருமைப்பட. *

௪. பொருது ஆர்க்கும் - போர் செய்த ஆரவாரிக்கும். முதல் - முதலாளி (Capital). தொழில் - தொழிலாளி (Labour).

